

Jacobo
Feijóo
Martín
Rodríguez



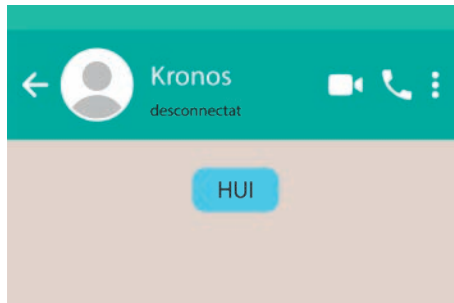
AGÈNCIA  KRONOS

TU DECIDEIXES LA HISTÒRIA

Missió CLEOPATRA

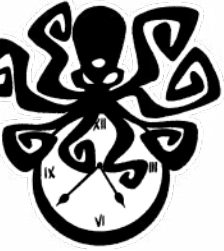
Des de l'última missió amb l'Agència Kronos ha passat bastant de temps. No va ser senzilla de resoldre i encara et ronden els records, alguns desagradables i uns altres de més bonics.

Amb tot, hi ha alguna cosa que t'intriga. L'habitual hauria sigut que Maria Garcia, Iker Echevarría, Iria Carballo i Oriol Vila ja t'hagueren cridat per a una altra aventura, però no has tornat a saber res d'ells. Mires el teu telèfon i confirmes que no hi ha missatges nous. Tot molt estrany.



A la vesprada ixes a passejar. Deambules preguntant-te si ha ocorregut alguna cosa dolenta quan observes que en la vorera hi ha uns operaris arreglant un embornal. Una escala es fica a dins del sòl i uns quants cables grossos estan escampats per la superfície. Però alguna cosa no encaixa. Normalment, sempre hi ha una o dues persones ajudant des de fora mentre que uns altres baixen al subsol, només que aquesta vegada no és així: fora no hi ha ningú.

T'aboques a l'embornal. Només veus una escala que s'interna en la profunditat i uns llums portàtils més a baix. Acatxes un poc més el cap, tractant de dotorejar, quan una mà t'agarra pel bescoll i et fica a dins quasi a trompades.



T'alarmes. Sembla un parany! Tractes de deslliurar-te del teu agressor, però més mans et subjecten. Abans que te n'adones, t'han enfundat unes botelles d'oxigen i una màscara que et protegeix cara i ulls, molt semblant a una careta antigàs.

–Si no et posem açò, la cascaries ràpidament per falta d'oxigen –et diu una veu masculina.

–I no veges com atufa aquest lloc –replica el seu acompanyant, una dona.

Et poses en tensió. Les veus que sents no semblen les dels teus amics, però tens la sensació que aquesta gent et coneix d'alguna cosa. Esperes fins que el visor de la teua màscara es desentela de baf i llavors et trobes amb dues persones al davant.

–Benvingut a l'Agència Kraken.

–Solteu-me, canalles! –et rebel·les. Kraken, l'agència rival de Kronos, són uns malfactors perillosos, mestres de la disfressa que no dubten a robar i traïr si fa falta.

–Calma –respon la veu femenina–. Som @Dhampir i @Spektra. Ja ens coneixes d'altres voltes. No et farem mal, però has d'escoltar-nos amb atenció.

Desconfies, però, com que no pots fugir de cap manera, no et queda més remei que acceptar. Penses que potser pugues descobrir alguna cosa interessant que t'aclarisca el panorama.

Quan els agents de Kraken veuen que t'has calmat, @Spektra comença a parlar:

–Han liquidat @Abrakadabra, o això pensem. Porta desapareguda massa temps.

–I ni rastre de l'Agència Kronos –afeg @Dhampir–. Hi ha d'haver algú poderós darrere de tot això.





–I com sé que no em mentiu? –preguntes.

Els teus segrestadors es queden un segon en silenci, però @Dhampir respon ràpidament:

–Segur que tu tampoc saps res d'ells. I, a més, han vingut a demanar-nos ajuda Martín Pinturero i Jacobo Marley. Un poc estrany, no? No es pot dir que els caiguérem molt bé.

Tanques la boca. De Kronos, no en saps res, i els agents Pinturero i Marley treballaven per a Kronos abans de quedar-se atrapatats entre dos plans espaciotemporals. Ara semblen fantasmes translúcids, encara que en realitat no ho són. Et saluden.

Sense donar-te temps a replicar, @Spektra continua:

–La Germandat Chac Mool sembla haver sigut desarticulada, cosa que ens alarma moltíssim més. Eren quasi imbatibles.

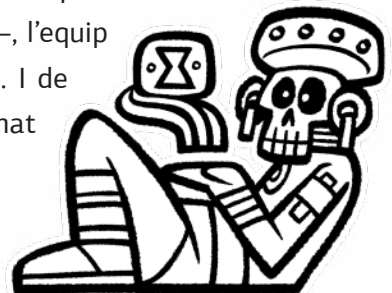
–I on ha ocorregut tot això? –demanes.

@Dhampir regira una motxilla abans de contestar-te. En trau un cub semblant al de Rubik i te l'allarga per a entregar-te'l. Llavors afig:

–En l'antic Egipte. Tant Kronos com la Germandat Chac Mool i nosaltres buscàvem la tomba de Cleopatra.

–En aquella ocasió, enviàrem dos companys nostres en lloc d'anar-hi nosaltres –interromp @Spektra–. Abans de desaparèixer, ens van deixar un avís. Sembla que @Abrakadabra va descobrir com va morir realment Cleopatra.

–Quan rebérem l'avís –afeg @Dhampir–, l'equip va desaparèixer sense donar més senyals. I de Kronos i Chac Mool, com he dit, no hem tornat a tindre notícies. Res de res.





Enguls saliva. Tot això sona molt malament, però et sents en l'obligació de salvar els teus amics de Kronos... si és que encara continuen vius.

@Dhampir t'assenyala l'estrany cub que t'ha entregat.

–És com l'USB de Kronos, només que ací hauràs de combinar els girs de les peces per a viatjar en el temps. Per a aquesta missió s'ha programat la clau baix roig + dalt blau + dreta groc. Només té dos usos, un per a l'anada i un altre per a la tornada. En el segon ús has d'invertir l'ordre de la clau. No ho oblidis!

–Hi anirem amb tu –afeg @Spektra–. Cal trobar la tomba de Cleopatra i descobrir què la va matar realment. I, de pas, veure si algú de l'última missió ha sobreviscut. Per cert, només disposem de vint-i-quatre hores. Ni un minut més. Açò és molt greu.

–No es menja gens malament a Egipte! –interromp Jacobo Marley–. Anirem pel nostre compte, així abastarem més terreny.

–Egipte és un lloc molt pintoresc –remata Martín Pinturero–. Diuen que Cleopatra tenia un nas perfecte.

–No et confies –afeg finalment @Dhampir–. És probable que ningú isca viu d'aquesta missió. Ningú.

1. Si te'n vas amb @Spektra, segueix per la **PÀGINA 118**.

2. En el cas d'anar-te'n amb @Dhampir, salta a la **PÀGINA 50**.

3. I si ho fas pel teu compte? Continua llegint en la **PÀGINA 84**.

4. I no oblidis que sempre pots consultar la WikiKronos en la **PÀGINA 141**.





Tremolant, mous el teu cub a la posició correcta tan veloçment com pots, però no passa res. Com que Maibe encara està a dos metres de tu, tornes a intentar de nou la combinació, però no funciona.

T'has equivocat. Els agents de Kronos t'havien advertit que per a la tornada havies de fer la combinació en l'ordre invers, no en el que empires per a vindre.

–Saps? –et diu Maibe abans d'assestar-te el colp mortal–. Has comés exactament el mateix error que els altres que vingueren buscant el mateix.

Et preguntes si deu estar parlant dels teus amics o dels agents de Kraken, però ja no té lloc cap pregunta. En tot just un moment, seràs tu qui ocupe un lloc en la **mastaba** pels segles dels segles, en la foscor i fredor que adquireix de l'arena del desert quan fosqueja.

Fi

**I NI TAN SOLS T'HAN MOMIFICAT!
BUSCAR CLEOPATRA EN UN LLOC
AL QUAL NO VOL ANAR NINGÚ?
NO VEUS QUE ERA VENERADA?
MIRA QUE T'AVISÀREM QUE
AQUESTA MISSIÓ ERA DIFÍCIL,
PERÒ RES... T'HO MEREIXES!**





Arribes al **nilòmetre** amb els dos legionaris. Però no veus ni rastre d'una **mastaba**, **necròpolis** o piràmide que conviden a pensar que estàs en la tomba de Cleopatra.

Ernestus i Fàbius es posen els cascos i cadascun desenfunda el seu **pugio**. Retrocedeixes uns passos.

–Igual que els estrangers de l'altre dia –diu Ernestus–, aquells que tenien un símbol estrany d'un rellotge d'arena.

–I els del polp –diu Fàbius, ja molt a prop de tu–. Seràs pastura dels cocodrils del Nil. En una hora ja no quedarà res de tu.

Tractes d'escapar, però davant de tu només hi ha un immens riu: el Nil. Vols llançar-te a l'aigua a risc que et devoren els cocodrils, però la primera estocada cau sobre tu abans que pugues fugir.

L'últim que sents és que Fàbius diu:

–Mira que no saber que **Laverna** és la deessa dels lladres i els tramposos!

Fi

HAS DE REPASSAR MÉS
EL GLOSSARI. ARA ERES UNA
"HAMBURGUESA COCODRILERA"?
VINGA, INTENTA-HO DE NOU
D'UNA ALTRA MANERA!





Un moment... Açò no és Kronos, és Kraken!

–Algú s’ha salvat! –interromp @Dhampir en veure’t.

–Salvat? Què ha ocorregut? –respon.

–Els nostres agents, els de Kronos i tot Chac Mool han desaparegut sobtadament tractant de descobrir com va morir Cleopatra en l’antic Egipte i on està la seua tomba –afeg @Spektra, i t’entrega un cub que sembla el de Rubik.

Mires el cub. És el que usa Kraken en lloc de l’usb que utilitza Kronos. Està clar que compten amb tu, però et fies?

–En aquesta missió la combinació és baix roig + dalt blau + dreta groc. Només té dos usos, un d’anada i un altre de tornada. A la tornada has d’invertir l’ordre de la clau. Només disposem de vint-i-quatre hores per a resoldre aquest misteri. No ho oblidis i afanya’t!

Estàs a punt de contestar quan reconeixes Jacobo Marley i Martín Pinturero de cua d’ull, els exagents de Kronos que semblen fantasmes per haver-se quedat atrapats en l’espaitemps. Et somriuen insuflant-te ànims.

–Nosaltres hi anirem pel nostre compte –t’indica Martín Pinturero–. Potser podrem ajudar-te d’alguna manera.

1. Si acceptes anar-hi pel teu compte, segueix per la **PÀGINA 84**.
2. Ves-te’n a la **PÀGINA 118** si prefereixes anar-hi amb @Spektra...
3. ... o per la **PÀGINA 50** amb @Dhampir.
4. O fins i tot pots consultar la WikiKronos en la **PÀGINA 141** per a informar-te millor i després tornar a aquesta i triar.





Escapes a tota virolla a la recerca d'Issey, el constructor, tractant que no t'atrapen els legionaris romans. Després de donar unes quantes voltes i veure com a poc a poc ja va entrant la nit, et detens i mires entre totes les cases d'**atovons**, per si notares algun senyal d'on està la casa d'Issey.

Una anciana que carrega un farcellet de plantes de **papir** nota la teua desorientació i tracta d'ajudar-te.

–Què busques?

–Necessite veure Issey, el constructor –li dius.

–Sol estar al palau, just allí –t'assenyala.

Amb por que tornen a aparéixer els romans, et dirigeixes d'amagatotis cap al palau. Als guàrdies de la porta els dius que vens des de lluny a estudiar la manera de construir a Egipte, ja que causa admiració en el teu regne. Encara que un poc desconfiats, et porten davant d'Issey.

El constructor està davant de diversos **papirs** que sembla estudiar. Es frega el cap afaitat tractant de pensar.

–Hola –dius–. Vinc d'un lloc llunyà. M'han dit que la vostra forma de construcció és única en el món.

–Ah, sí? –et respon Issey, sense prestar-te massa atenció–. Doncs he d'admetre que ho fem un poc a ull. Bé, és cert que sabem calcular algunes superfícies i àrees, però més per prova i error que per càlculs.

–I com heu fet les piràmides, llavors?

Issey alça la vista dels documents i et mira. Sembla que li agrada parlar de la seua professió. Somriu i es llança a explicar-t'ho.

–És tot per la nostra religió. Creiem molt en el més enllà i les tombes les fem perquè el difunt tinga de tot en la seua nova



vida. Al principi soterràvem els morts en el desert, i la calor els dissecava. Aleshores vam dir: «Per què no inventem alguna cosa perquè el cos dure?». I els sacerdots van començar a embalsamar-los.

–I continuàveu deixant-los en el desert?

–Sí, en les **terres roges**. Però no es podia deixar una mòmia sense més ni més allí soterrada, i au... No era just. La mòmia mereix una casa per a la seua nova vida. Per això vam fer les **mastabes**. Es posa el difunt en una sala, dins del seu sarcòfag, i en general, sota terra. Després li fem una construcció quadrangular damunt. A vegades d'**atovó**, i, si hi ha diners, de pedra.

–I les piràmides?

–Senzill: posem una **mastaba** més xicoteta damunt de la primera, i després una altra i després una altra. Com que ens queda una cosa escalonada, després ho arreglem per a allisar-la. Com et dic, vam aprendre a força de prova i error.

Issey torna al seu **papir**. Sembla que alguna cosa el preocupa. Et quedes pensant. Ja vas veure les piràmides maies en una altra missió, i, ara que ho penses, no són tan diferents de les egípcies, només que en les maies el difunt es posava a dalt del tot.

Mires Issey, que continua calfant-se el cap.

–Busque la tomba de Cleopatra.

–Eh? Ah, perdona, estava despistat. Sí, és un bon exemple si vols aprendre a fer-ne una al teu país. No t'he dit que a vegades soterrem en **mastabes**, però també ho fem en piràmides o en temples. Això dels temples està més de moda ara.

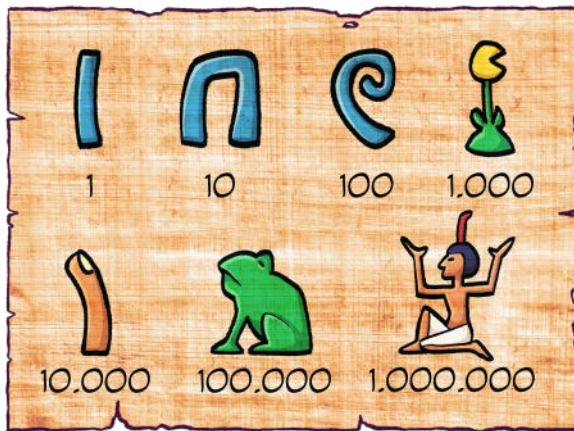
–I on em recomanes buscar? –insisteixes, ja notant que et dirà alguna cosa important.

Issey esbufega, sacsejant el cap.

–Res, que no m’ix. En fi... Eh, això... Jo en el teu lloc me n’aniria a Dandara, al temple d’Hathor. Allí es venera Cleopatra, així que no descarte que estiga soterrada en aquell lloc. És una construcció impressionant! Per cert, si és veritat que vens des de lluny a aprendre com construïm, alguna cosa deus saber d’aquest tema, dic jo. Ara que t’he ajudat, crec que és just que m’ajudes a mi.

Acceptes amb el cap. El constructor somriu i t’explica:

–Mira, aquest és el **papir** Ahmes. Ací s’explica com calcular triangles. Això m’ajuda molt, però per a fer les piràmides necessitem un nombre que hem anomenat *pi*. Vull escriure’l, però no sé bé com es fa. Els nostres números són aquests:



Per exemple:    = 2123



Issey torna a fregar-se el cap, pensant.

–Tinc dues opcions, però no sé ben bé quina és la correcta.

D'una banda, el càlcul que m'ix és aquest,





però tot i això, quan ho repasse, n'obtinc aquest altre:



Què dius? Podem provar-ho ara mateix amb una xicoteta maqueta.

Mires els jeroglífics. Com que saps quant val π , no hauria de resultar-te complicat calcular-lo. T'adones que els egipcis coneixien el nombre, encara que el calculaven un poc a ull.

1. Si  és la resposta correcta, salta a la **PÀGINA 43**.
2. O si és  segueix per la **PÀGINA 95**.
3. Uf! Inventa't una excusa amable i ves-te'n a Dandara. Potser en el temple d'Hathor trobes alguna cosa. Fes-ho per la **PÀGINA 62**.

